

ROMTE

Nijkleaster-blog
New Monastic Notes

Nijkleaster

KLOOSTERWANDELING

De kloosterwandeling op woensdag bestaat sinds de oprichting van Nijkleaster in 2012. Elke woensdagmorgen komen mensen van heinde en ver in de kerk van Jorwert bij elkaar voor het programma van de kloosterochtend: ochtendvoering; koffiedrinken; de kloosterwandeling zelf en een lunch als afsluiting (09:30 tot 12:30 uur). Bewust is gekozen voor een doordeweekse dag om zo de vanzelfsprekendheid tussen zondag en geloof te verbreken. Bewust gaan we ook altijd naar buiten toe. Geloven lijkt zich vaak onder dak af te spelen: in kerk, synagoge, tempel of moskee. Door naar buiten te gaan worden geloof en spiritualiteit verbonden met de hele schepping: zon en regen, bloemen en bomen, mensen en dieren, lichaam en hoofd. Door naar buiten te gaan erven de lopers de helende werking van de natuur.

De kloosterwandeling volgt een vast patroon: stilte, bezinning en verbinding. De wandeling begint met stilte. Na de ochtendviering en het koffiedrinken zijn er alweer voldoende woorden gesproken. Het is dan goed om weer stil te worden en alles te laten bezinken. In het tweede deel krijgen de deelnemers een vraag tot bezinning mee. Deze vraag grijpt terug op een van de teksten die hebben geklonken in de ochtendviering en is bedoeld als hulp om de inhoud dichterbij de mensen te brengen: hoe denk je hierover, wat betekent dit voor je leven? In het derde deel worden de deelnemers uitgenodigd om met iemand op te lopen. De deelnemers krijgen kleine geestelijke oefeningen om te uiten wat er in hun leeft en tegelijkertijd om goed te luisteren naar wat er in een ander leeft. Het is een oefening in jezelf uiten én luisteren.

Terug in de kerk wordt er een kring gemaakt. Tijdens het eten worden de opgedane ervaringen van de ochtend gedeeld: Wat de stilte, bezinning en verbinding hebben gedaan, wat een tekst heeft opgeroepen, hoe iemand is omgegaan met de bezinningsvraag. In het eerste jaar kwam er een vrouw (ze liep richting de 90 jaar) op me af en zei: 'Dominee, nu heb ik voor het eerst in mijn leven mijn eigen preek gemaakt. Eerst heb ik de tekst gehoord, toen heb ik een bezinningsvraag gekregen en erover nagedacht. Tijdens de wandeling kon ik mijn eigen gedachten formuleren en tegelijkertijd goed luisteren naar mijn wandelgenoot. En bij het eten heb ik nog weer nieuwe perspectieven opgedaan. Nu kan ik zo ongeveer mijn eigen preek maken. Dank u wel!'

Toen wisten wij dat we op de goede weg waren met onze kloosterwandeling. Wij doen als Nijkleaster zelf niet zoveel. Wij bieden een programma aan, proberen een veilige ruimte te creëren en laten God zelf het werk doen. Zo is elke kloosterwandeling iedere week weer een verrassende pelgrimage van hart en hoofd, van lichaam en ziel.

ds. Hinne Wagenaar